

**„Nike”
Maria
Pawlikowska-
Jasnorzewska**

Ty jesteś jak paryska Nike z Samotraki,
o miłości nieuciszona!
Choć zabita, lecz biegniesz z zapalem jednakim
wyciągając odcięte ramiona...

Podmiotem lirycznym w wierszu jest kobieta nieszczęśliwie zakochana, która zwraca się do samej istoty miłości. Utwór stanowi filozoficzną refleksję na temat istoty miłości i wykorzystuje oryginalny koncept poetycki. Problematyka miłości jest ukazana jako wieczna i niezniszczalna. Wiersz maluje poetycki obraz, wykorzystując porównanie z posągiem "Nike z Samotraki", który został odnaleziony w XIX wieku w Grecji i obecnie znajduje się w paryskim Luwrze. Ten posąg, pozbawiony głowy i rąk, jest porównywany do miłości. Poetka łączy cechy tego posągu z cechami miłości. Zakochana osoba często traci rozsądek i jest pełna złudnych nadziei, co symbolizują odcięte ramiona, które wyciąga, próbując zdobyć miłość. Nike jest także boginią zwycięstwa, co nadaje utworowi dramatyczną wymowę, sugerując, że miłości nie da się pokonać, zabić ani zapomnieć. Ludzkie wysiłki w tym kierunku są z góry skazane na porażkę. Niestety, miłość ukazana w tym wierszu nie jest szczęśliwa. Przynosi niechciany ból, co podkreśla użycie epitetów, takich jak "nieuciszona" i "odcięte ramiona". Choć postać kobiety jest obecna w utworze jako bohaterka, zostaje zastąpiona abstrakcyjnym pojęciem miłości, które staje się uosobieniem tego nieszczęśliwego uczucia. Dystans pozornie sugerowany formą rozmowy między podmiotem lirycznym a miłością jest iluzoryczny. W rzeczywistości nieszczęśliwa i niezwyknięta miłość jest udziałem osoby mówiącej, a utwór "Nike" potwierdza, że Maria Pawlikowska-Jasnorzewska zgrabnie sięga po symbole kultury, aby ukazać ponadczasową i uniwersalną naturę poruszanej przez siebie problematyki.

